

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ. مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ.
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ. وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ.
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(...)إِنِّي نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ.

“Tebbet Suresi’nden Mesajlar”

(18.10.2024)

Peygamberliğin ilk yıllarıydı. Mekkeliler, sabahın ilk saatlerinde yükselen bir sesle uyandı. Safa tepesinde **“Ya Sabâhâh!”** diye haykıran biri vardı. **“Ya Sabâhâh!”** **“Haydi kalkın! Uyanın! Dikkat edin! Tedbir alın!”** anlamlarına gelen ve olağanüstü durumlar için kullanılan bir acil durum ilanıydı. İnsanlar merakla sesin geldiği yöne doğru koşuşturmaya başladı. Bu sözün sahibi, Mekke’nin güvenilen tüccarı Muhammed-ül Emin’den başkası değildi. Kalabalık çoğalınca Rahmet Peygamberi (s.a.s.) meraklı gözlerle bekleyenlere şu soruyu yöneltti: **“Ben size, ‘Şu vadinin arkasında size saldırmak isteyen bir ordu var.’ desem bana inanır mısınız?”** Hep bir ağızdan, “Evet, inanırız, biz senin bugüne kadar yalan söylediğini görmedik.” diye karşılık verdiler. Bunun üzerine Hz. Peygamber; **“Ben size şiddetli azabı haber veren bir uyarıcıyım.”** dedi. Kalabalığın içerisinde yeğenini dinlemeye gelen Ebû Leheb de vardı. “Yok olasıca, yazıklar olsun sana! Bizi bunun için mi topladın buraya?” diyerek karşı çıkan ilk kendisi oldu. Bu olayın ardından şu ayetler nazil oldu:¹

“Ebû Leheb’in elleri kurusun! Kurudu zaten. Ona ne malı fayda verdi ne de kazandığı başka şeyler. O, alev alev yanan ateşe atılacak! Dedikodu yapıp söz taşıyan karısı da. Boynunda da ipten bükülmüş bir halat bulunacak.”²

Kardeşlerim!

Tebbet Suresinde anlatılan Ebu Leheb, Peygamberimizin öz amcasının lakabıdır. Surede

Ebu Leheb’in gerçek ismi yerine lakabıyla anılması, suredeki uyarının sadece Ebu Leheb için değil, onun gibi düşünen ve davranan herkese bir uyarı niteliğinde olduğunu gösterir. **Peki kimdir Ebu Leheb?** İnsanın canına, malına ve din özgürlüğüne kasteden herkes aslında birer Ebu Leheb’dir. Ebu Leheb, hakikati inkâr edenlerdir, hesabı verilemeyecek bir hayat yaşayanlardır, kutsala dil uzatanlardır, inancı ne olursa olsun masum insanlara saldıranlardır, kin ve nefretiyle güzelim dünyamızı yangın yerine çevirenler, yaşanmaz hale getirenlerdir. Şairin³ de dediği gibi, Ebu Leheb ölmemiştir, Ebu Cehil kıtalar dolaşmaktadır.

Kardeşlerim!

Tebbet Suresinden alacağımız çok dersler vardır. Rahmet peygamberinin (s.a.s.) yüksekçe bir yere çıkarak haykırdığı gibi bizler de bugün yüksekçe bir yerden tüm insanlığa şu hakikatleri sesleniyoruz: “Ey insanlık ailesi! Dikkat edelim! Uyanık olalım! Tedbir alalım! O’ndan başka kulluk edilmeye layık bir güç yoktur.⁴ Bizi yaratan da O’dur, yaşatan da O’dur.⁵ Hangimizin güzel işler yapacağını sınamak için⁶ bizlere fırsat veren de O’dur. Malımız ve kazancımız iki elimiz yani iki gücümüzdür. Servetini kötülüğe harcayarak Rabbinden uzaklaşanların güçleri ise önünde sonunda yok olmaya mahkumdur. Bize bahşedilen imkanları, insanlık için kullanalım. Zulmeden kişi eşimiz dahi olsa, günaha destek olmayalım! Yanlışta ortak olmayalım. Dünyanın ahiretin tarlası olduğunu, ne ekersek onu biçeceğimizi asla unutmamalıyım. Sözlerimi bir dua ile tamamlamak istiyorum: **“Ey rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik ver, öteki dünyada da iyilik ver; bizi cehennem azabından koru.”**⁷

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Müslim, İmân 355. Buhârî, Tefsîr, (Şuarâ) 2.

² Tebbet, 111/1-5.

³ Arif Nihat Asya, Naat

⁴ Al-i İmran, 3/2.

⁵ Rum, 30/40.

⁶ Mülk, 67/2.

⁷ Bakara, 2/201.